

foreslaaet en Løn af 1,500 Rd., ligesom Rejseringens Forslag, plus Kontorholds-godtgjærelse, medens Mindretallet i det andet Thing foreslog Kontorholds-godtgjærelsen og Honoraret tilsammen til 1,800 Rd. Da jeg nu antager, at Kontorholds-godtgjærelsen vil være ikke lidet større end 300 Rd., er det cerede Udvalg saaledes gaaet høiere op med sin Sats end selve Mindretallet i det andet Thing. — Med Hensyn til Wædringsforslaget under Nr. 8 vil jeg strax fralægge mig den Mistanke, at jeg skulde ville negte de Embedsmænd, der have havt disse Indtægter som Mønstringsbestyreren, nogen Godtgjærelse for det Tab, de maatte lide ved den nye Lov. Jeg er netop meget tilbøjelig til at tro, at det er et rigtigt Princip, som Udvalget her gjør gjældende, at, naar sportellønnede Embedsmænd lide Tab i deres Indtægter, skulde de have Erstatning herfor, og jeg skulde ret have ønsket, at dette Princip baade havde været gennemført tidligere og ogsaa i Fremtiden kunde blive gennemført. Jeg erkjender derhos, at der med Hensyn til Mønstringsbestyrerne i Provindserne er et noget særegent Forhold, forsaavidt som man, da Kontorholdsloven for Soldvæsenet blev behandlet, fradrog Halvdelen af den gennemsnitlige Indtægt, som Opkrævningen af Havneindtræderne og disse Gebyrer havde udgjort, i det Beløb, der ellers vilde have været at bevilge i Kontorholds-godtgjærelse. Derfor tror jeg, at der egentlig ikke kan være Tale om Erstatning af det hele Beløb, hvormed Indtægten maatte formindskes, og det er da i alt Fald Meningen med Wædringsforslaget, at Mønstringsbestyreren, naar han siger: Jeg har tidligere havt 400 Rd., men nu har jeg paa Grund af den nye Lov kun faaet 300 Rd., saa skulde have erstattet disse 100 Rd. Jeg tror, at det kun kan være Meningen, at der bør gives ham en Erstatning, der sværev til det Tab, han har lidt i den kalkulerede Sum, som blev ham afdragen i Godtgjærelse for Kontorholdsudgifter. Jeg anser det imidlertid for meget tvivlsomt, om der vil blive nogen synderlig Formindskelse i Indtægt eller Anledning til at give Erstatning, og det er en af de Grunde, hvorfor jeg vil anbefale at stemme imod dette Forslag. Men om dette enten ved-

tages eller ikke, er jo med Hensyn til Erstatningen derhos temmelig ligegyldigt, og dette er ogsaa en Grund til ikke at vedtage dette Wædringsforslag. Der er jo nemlig ingen Mønstringsbestyrer, som ifølge denne Bestemmelse kan faa nogen Erstatning udbetalt. Den Erstatning, som skal udbetales ham, maa tilvebringes gennem en ny Beslutning ved Stantsloven eller en anden Lov, og fra denne Side betragtet er den vedkommende Mønstringsbestyrer ikke hjulpet ved, at der gives ham Løfte om, at han skal have en Erstatning, hvis Størrelse tilmed ikke er bestemt; den kan ikke føres til Udgift noget Sted i Henhold til en Lov; den maa være Gjenstand for en ny Beslutning. Jeg ser derhos ikke, at der er Grund til at træffe en saadan Bestemmelse nu, forinden man har bragt i Erfaring, hvorvidt der i det Hele vil blive nogen saadan Afgang i Indtægter, som kan være af nogen Betydning; thi vel vil, som den høitærede Ordfører nævnte, den Betaling, Mønstringsbestyreren har havt ved Affattelsen af Forhyringskontrakter, for Størstedelen gaa bort, det vil kun være i enkelte Tilfælde, eller for Skibe paa længere Rejser, at der vil blive forlængt Forhyringskontrakter; men alle de Gebyrer, som jo dog ere de væsentligste, som gives for Paamønstringen af Mandflabet, for en delvis Paamønstring eller delvis Afmønstring af Mandflabet, ville jo beholdes. — Det er jo nemlig ikke alene ved den første Paamønstring af Mandflabet, at der falder Gebyrer. Naar der sker Forandring i Folkelisten, naar en Køl eller en Matros gaar bort, og der paamønstrer en anden i hans Sted, er en ny Attestation af Bomandingslisten nødvendig; og for denne Attestation faar vedkommende Mønstringsbestyrer samme Betaling som hidtil efter Loven af 19de Juni 1807 og senere Bestemmelser; men dette er den allervæsentligste Del af de Gebyrer, som Mønstringsbestyrerne hidtil have havt. — Det er saaledes egentlig kun Forhyringskontrakterne, der falde bort og dermed Gebyrerne for samme. Men naar vi nu se hen til, at disse Forhyringskontrakter, navnlig i Provindserne, hidtil ikke have spillet nogen stor Rolle, idet de ikke ere nødvendige i indenrigsk Fart, og i udenrigsk Fart ikkun for Skibe over 16 Kommer-